

เรื่องเสร็จที่ ๑๕๖๖/๒๕๕๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและการดำเนินการทางวินัยกับอธิการบดี
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

.....

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศษ ๐๕๐๙.๖(๓.๑๖)/๑๗๐๗๓ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๒ รองศาสตราจารย์บัญญัติ สุขศรีงาม ซึ่งมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในช่วงเวลาดังกล่าว ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี แต่ต่อมาได้ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตในโครงการจัดการศึกษาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บริหารงานไม่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลและก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว และมีมติในการประชุมครั้งที่ พิเศษ (๗)/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ให้ถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติ ออกจากตำแหน่งอธิการบดี โดยไม่มีการนำเสนอโปรดเกล้าฯ ถอดถอนแต่อย่างใด ทั้งนี้ ตามแนวปฏิบัติของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ต่อมาเมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น ปรากฏว่าข้อร้องเรียนกล่าวหา รองศาสตราจารย์บัญญัติ มีความผิดทางวินัย รักษาราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในขณะนั้น (ศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ) จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเพื่อดำเนินการสอบสวนกรณีดังกล่าวตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณาการลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยคณะกรรมการสอบสวนได้เชิญรองศาสตราจารย์บัญญัติ มารับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่รองศาสตราจารย์บัญญัติ ปฏิเสธไม่เข้ารับฟังการแจ้งพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา โดยอ้างว่า การถอดถอนตนจากตำแหน่งอธิการบดีไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อยังไม่มีโปรดเกล้าฯ ถอดถอนตนออกจากตำแหน่งอธิการบดี ในทางกฎหมายต้องถือว่าตนยังดำรงตำแหน่งอธิการบดีอยู่ และผู้ที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอธิการบดีได้คือเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาเท่านั้น

คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนจนเสร็จสิ้นแล้วมีมติว่า รองศาสตราจารย์บัญญัติ กระทำความผิดจริงตามที่ถูกลกล่าวหา รักษาราชการแทนอธิการบดี โดยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยจึงมีคำสั่งลงโทษไล่อรองศาสตราจารย์บัญญัติ ออกจากราชการ โดยได้แจ้งคำสั่งลงโทษดังกล่าวให้รองศาสตราจารย์บัญญัติ ทราบหลายครั้ง ครั้งที่หนึ่งมีผู้รับแทน เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ครั้งที่สองส่งทางไปรษณีย์ ลงทะเบียนตอบรับ และครั้งที่สามส่งให้กับรองศาสตราจารย์บัญญัติ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่รองศาสตราจารย์บัญญัติ กลับปฏิเสธไม่รับแจ้งคำสั่งทุกครั้ง ต่อมารองศาสตราจารย์บัญญัติ ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.อ. ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ โดยอ้างว่าไม่เคยได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษจากมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี พร้อมกับระบุว่า กระบวนการสอบสวนไม่ชอบด้วยกฎหมายเพราะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่มี

อำนาจ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา จึงขอหารือมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในสาม ประเด็น ดังนี้

๑. การที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติ สุขศรีงาม จากตำแหน่งอธิการบดี โดยมีได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง โดย เทียบเคียงตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสรีจที่ ๑๐๕๓/๒๕๕๕ จะมีผลทำให้รอง ศาสตราจารย์บัญญัติฯ พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีแล้วหรือไม่ อย่างไร

๒. หากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ยังไม่พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีด้วยเหตุที่ยังไม่มีการนำความ กราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง การตั้งคณะกรรมการสอบสวนควรเป็นอำนาจ ของเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชา ตามมาตรา ๓๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร

๓. หากมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีดังกล่าว มีผลเป็นการถอดถอนรองศาสตราจารย์ บัญญัติฯ ออกจากตำแหน่งอธิการบดีแล้ว การที่รักษาการแทนอธิการบดีในขณะนั้น (ศาสตราจารย์ ดร. สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ) มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ตาม คำสั่งที่ ๑๗๙๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถือเป็นกรดำเนินการทางวินัยโดยชอบตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วหรือไม่ อย่างไร

อนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้ยื่น พ้องสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีต่อศาลปกครอง กรณีที่มีคำสั่งถอดถอนตนออกจากตำแหน่งอธิการบดี เป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๓๐/๒๕๕๔ โดยขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณา

ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศบ ๐๕๐๙.๖(๓.๑๖)/๑๗๕๓๕ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ขอหารือเพิ่มเติมว่า หากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีโดยรักษา ราชการแทนอธิการบดีดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กรณีก็ต้องมีการ ดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ใหม่อีกครั้ง แต่เนื่องจากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้ เกษียณอายุราชการแล้วเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ การดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ใหม่ยัง ดำเนินการได้หรือไม่ กล่าวคือ จะขัดต่อมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนใน สถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาซึ่งพ้นจากราชการไปแล้ว อันมิใช่เพราะเหตุตาย อาจถูกดำเนินการทางวินัยได้หากมีการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตั้งแต่ก่อนพ้นจาก ราชการ แต่ต้องดำเนินการทางวินัยภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พ้นจากราชการ หรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง การที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ถอดถอน รองศาสตราจารย์ บัญญัติ สุขศรีงาม จากตำแหน่งอธิการบดี โดยมีได้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ ถอดถอนจากตำแหน่ง จะมีผลทำให้รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีแล้วหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า มาตรา ๓๐ วรรคสอง^๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดให้อธิการบดีอาจ พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระได้เมื่อตาย ลาออก สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือ บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะ

เหตุมีมลทิน หรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เป็นบุคคลล้มละลาย หรือเป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

เมื่อข้อเท็จจริงในกรณีนี้ปรากฏว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในการประชุมครั้งที่ พิเศษ (๗)/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ ได้มีมติให้ถอดถอนรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ออกจากตำแหน่ง อธิการบดี และต่อมาสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้มีคำสั่งสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ ๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เรื่อง ถอดถอนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยอาศัย อำนาจตามมาตรา ๓๐ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ดังนั้น รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ จึงพ้นจากตำแหน่งอธิการบดีนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ออกจากตำแหน่ง คือ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ส่วนกรณีที่มาตรา ๑๘ (๘)^[๒] แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการพิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอนอธิการบดีนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้มีมติให้ถอดถอนอธิการบดีแล้ว ตามบทบัญญัติดังกล่าว สภามหาวิทยาลัยมีหน้าที่ต้องดำเนินการเสนอการถอดถอนอธิการบดีนั้นเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ต่อไป

ประเด็นที่สอง หากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ยังไม่พ้นจากตำแหน่งอธิการบดี การตั้ง คณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนทางวินัยในกรณีดังกล่าวควรเป็นอำนาจของเลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะผู้บังคับบัญชาหรือไม่ อย่างไร เห็นว่า เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีได้มีมติให้ออกจากตำแหน่ง กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

ประเด็นที่สาม หากมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีผลเป็นการถอดถอนรองศาสตราจารย์ บัญญัติฯ ออกจากตำแหน่งอธิการบดี การออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งที่ ๑๗๙๙/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ ถือเป็นดำเนินการทางวินัยโดยชอบตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ หรือไม่ อย่างไร เห็นว่า มาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง^[๓] แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และข้อ ๖ วรรคหนึ่ง^[๔] แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย การสอบสวนพิจารณา การลงโทษ การออกจากราชการ การสั่งพักหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์ในเรื่องดังกล่าวไว้ในลักษณะเดียวกัน ซึ่งเมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้พ้นจากตำแหน่งอธิการบดีนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีมีมติให้ออกจากตำแหน่ง ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และรองศาสตราจารย์ บัญญัติฯ ยังคงรับราชการในฐานะข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีต่อมาจนกระทั่งเกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๔ การดำเนินการทางวินัยแก่รองศาสตราจารย์บัญญัติฯ จึงต้องปฏิบัติตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ ประกอบกับข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในเรื่องดังกล่าว ดังนั้น เมื่อรักษา ราชการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีในขณะนั้น (ศาสตราจารย์ ดร. สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ) ในฐานะผู้บังคับบัญชาได้ออกคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ที่ ๑๗๙๙/๒๕๕๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีที่รองศาสตราจารย์บัญญัติ

ฯ ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีดังกล่าวจึงเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๔๙^[๕] แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ แล้ว

ประเด็นที่สี่ หากการดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ เป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และต้องดำเนินการทางวินัยใหม่ แต่เนื่องจากรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้เกษียณอายุราชการเกินกำหนดระยะเวลาหนึ่งปีแล้ว กรณีดังกล่าวจะสามารถดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ ได้หรือไม่ อย่างไร เห็นว่าเมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นที่สามแล้วว่า การดำเนินการทางวินัยกับรองศาสตราจารย์บัญญัติฯ โดยการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาฯ แล้ว กรณีจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้อีก

(นายอัคร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๕๕

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๒๓๓๑ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^[๑] มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันมิได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทิน หรือมัวหมองในกรณีที่ถูก

สอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ฯลฯ

ฯลฯ

^[๒] มาตรา ๑๘ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัยและโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๘) พิจารณาเสนอเรื่องเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

ฯลฯ

ฯลฯ

^[๓] มาตรา ๔๙ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดวินัยที่มีใช้ความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^[๔]ข้อ ๖ เมื่อข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำความผิดวินัย หรือความปรากฏต่อผู้บังคับบัญชาว่าข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชาตั้ง คณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำความผิดวินัยที่มีใช้ความผิด วินัยอย่างร้ายแรง หรือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่ ก.พ.อ. กำหนด จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ฯลฯ

ฯลฯ

^[๕]โปรดดูเชิงอรรถที่ ๓, ข้างต้น